

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne takke statsministeren og justitsministeren for besvarelsen og kvittere for, at justitsministeren da i det mindste er glad for, at vi får en debat her i dag.

Se, når de enkelte fagministerier skal beskrive formålet med offentliggørelse af tilsynsresultater, sker det oftest med to begrundelser. Den ene er, at virksomheder vil have en interesse i at overholde lovgivningen for at undgå at blive hængt ud, og den andet er, at forbrugeren kan se, hvor der er problemer, og så træffe sit valg derefter.

Det relevante spørgsmål i den forbindelse er selvfølgelig: Bliver disse målsætninger så opfyldt? Er der undersøgelser, der dokumenterer, at virksomhederne rent faktisk også bliver mere pligtopfyldende, når tilsynsresultaterne offentliggøres? Bruger forbrugeren de her informationer til noget? Altså på fødevarerområdet viser det sig jo, at der er en meget beskeden interesse for egentlig at gå ind og tjekke tilsynsresultaterne. Er der tegn på, at de offentlige myndigheders tilsyn gør, at man har færre påtaler, fordi det her rent faktisk også bliver brugt til noget? Altså hvad er overhovedet succeskriterierne for det her som et redskab?

For nu også at vise spændvidden i, hvad det er, vi snakker om her, så lad mig nævne, at for nylig har indenrigsministeren jo med en ny beredskabslov fået bemyndigelse til at fastsætte regler om offentliggørelse af resultater og sanktioner på baggrund af brandtilsyn.

I begrundelsen hedder det, at en systematisk offentliggørelse af resultaterne af gennemførelsen af brandsyn i forsamlingslokaler vil kunne bidrage til, at de ansvarlige tillægger brandsikkerhedsmæssige spørgsmål yderligere vægt, og vil give brugerne mulighed for at gøre sig bekendt med lokalernes brandsikkerhedsmæssige standard.

De samme tanker gør sig gældende i Boligministeriet, hvor man overvejer at offentliggøre Elektricitetsrådets tilsynsresultater af elinstallationerne på diskotekerne, for, som det bl.a. også hedder i begrundelsen: Diskoteksgæsterne vil få bedre mulighed for at orientere sig om Elektricitetsrådets vurdering af brandsikkerheden på de eftersete diskoteker.

Altså helt ærligt, hvis der er nogen risiko, hvis der er en fare omkring brandsikkerheden, jamen så skal stedet vel lukkes. Hvem kan forestille sig en diskussion blandt de unge mennesker om, hvor de skal hen lørdag aften: »Åh ja, vi tjekker

lige Elektricitetsrådets tilsynsliste, inden vi beslutter os.«

Altså det virker jo fuldstændig absurd, når man kommer ud i denne form for argumentation. Det er jo klart en myndigheds opgave at sikre, at disse forhold er i orden rundt omkring, og jeg tvivler på, at den såkaldte kritiske forbruger også har tankerne rettet mod Brandtilsynet og elinstallationerne.

Der er der jo så en alvorlig risiko for, at myndighederne måske på grund af en eller anden følelse af afmagt griber til initiativer, som i sig selv ikke fører til resultater. Så bliver det jo tværtimod ansvarsflygtigelse fra den kontrollerende myndigheds side, hvor forbrugeren sikkerhed ikke fremmes, men i virkeligheden sættes over styr.

Der skulle man jo så hellere gribe til en diskussion om: Jamen hvad er det reelt for nogle ting, der skal til, for at man sikrer resultaterne på det her område?

Så er der eksemplerne fra fødevarerområdet, hvor landmanden hænges ud for lige netop at have overskredet grænsen for det tilladte cellental i sin mælk. Men hvad skal forbrugeren stille op med den information? Målingen er flere måneder gammel, forbrugeren kan alligevel ikke fravælge mælken fra landmanden. Der bliver offentliggørelsen kun et bidrag til den almindelige sladder.

Når en restaurant bliver hængt ud for at have en indkøbt vare liggende i sin forretning, hvor udløbsdatoen er overskredet, er det så en alvorlig fejl? Skal restauratøren øjeblikkelig tjekke alle de varer, som en anden leverandør afleverer, eller er der tale om en hændelig situation?

Hvordan skal forbrugeren vurdere, hvad der er slemt, og hvad der ikke betyder så meget? Hvad er konsekvensen af en offentliggjort svips for en virksomhed? Ville det ikke være relevant med oplysninger om, hvorvidt der er tale om førstegangsforselser eller gentagne tilfælde af overtrædelser? Og hvad med en bagatelgrænse? Hvis en fejl bliver rettet øjeblikkelig, skal det så ikke også offentliggøres? Og der vil jeg igen notere mig de positive meldinger fra ministerens side i forhold til at tage de ting op til drøftelse.

Rent faktisk fremgår det jo af Fødeministeriets forslag, der er sendt til høring nu, at man også overvejer at offentliggøre resultater, inden klagemulighederne er udtømt, og der håber jeg da med justitsministerens bemærkninger i dag